

РЕШЕНИЕ

№ 3257

гр. София, 14.05.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 15.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **3071** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК, във връзка с вр. с чл. 76б от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба, подадена от Д. А. А., гражданин на И., срещу Решение № 18-ОК/28.02.2019 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ), с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ не е допусната последваща молба на жалбоподателя с рег. № УП 19170/14.02.2019 г. на ДАБ до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се твърди, че обжалваното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон и на административнопроизводствените правила. Посочва се, че с последващата молба за закрила чужденецът е представил нови доказателства, касаещи личното му положение, които не са обсъдени и кредитирани от административния орган. Твърди се, че жалбоподателят е преживял физическо насилие в държавата си по произход, вследствие на което децата му са били психически травмирани. Изразено е становище за липса на основание по чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ поради наличие на нови обстоятелства от съществено значение за държавата по произход, с оглед което последващата молба следва да бъде допусната до разглеждане по същество. Искане се от съда да отмени оспореното решение.

В хода на устните състезания по делото чужденецът лично и чрез процесуалния си представител посочва, че новопредставените доказателства сочат на нови обстоятелства, които не са били обсъждани в предходното административно производство, а и от съда. Твърди, че в И. съществува опасност за него и семейството

му, а в България децата му се чувстват спокойни.

Ответникът - интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, чрез процесуален представител юрк. Ч., изразява становище за неоснователност на жалбата. Заявява, че представените доказателства са обсъдени от административния орган и същите не установяват нови обстоятелства от значение за бежанската история на чужденеца.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За първи път Д. А. А. е поискал закрила с молба вх. № 3136 от 21.10.2016 г. на РПЦ - С., въз основа на която е регистриран като лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на И., арабин по народност, религиозна принадлежност: мюсюлманин-сунит, семейно положение: женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като не е представил документ за самоличност.

С решение № 10956/30.05.2017 г. на председателя на ДАБ на Д. А. А. е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Чужденецът е обжалвал административния акт. С решение № 206/10.01.2018 г., постановено по адм. дело № 6514/2017 г. по описа на Административен съд София-град оспорването е отхвърлено. С решение № 11693 от 03.10.2018 г., постановено от Върховния административен съд е оставено в сила решението на АССГ.

Началото на процесното административно производство е поставено с молба за предоставяне на международна закрила рег. № УП 19170/14.02.2019 г. на ДАБ, която е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. В молбата е посочено, че са налице нови обстоятелства, свързани с бежанската история на Д. А. А., които се установяват от нови писмени доказателства, приложение към молбата – удостоверение за потвърждаване на адрес, с отбелязване, че е издадено от кмет на квартал Ал Д., подписано от трима свидетели; писмено свидетелство, подписано от същите лица, според което чужденецът бил многократно заплашван и изтезаван пред хората, съпругата и децата му, а семейството му било непрекъснато обиждано.

С оспореното в настоящото производство решение № 18-ОК/28.02.2019 г. на интервюиращ орган при ДАБ молбата на Д. А. А. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Административният орган е изложил мотиви, че в последващата молба чужденецът отново се позовава на изложените в съдебното производство по адм. дело № 6514/2017 г. по описа на АССГ и обсъдени от двете съдебни инстанции причини за преследване и заплаха в И.. Посочил е, че заявеното в молбата за закрила ново обстоятелство - твърдението, че е бил физически насилван в държавата си по произход, вече е било обстойно разгледано по време на посоченото съдебно производство и е прието за неоснователно от Административен съд София-град, чийто мотиви са потвърдени от Върховния административен съд.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 1 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – А. В., младши експерт в РПЦ – С., определена за интервюиращ орган на ДАБ със Заповед № РД05-420/08.06.2017 г. на председателя на ДАБ. Спазен е срокът по чл. 76б, ал. 1 вр. ал. 2 ЗУБ.

Преписката не съдържа, а по делото не са посочени доказателства за нарушаване на правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ – липсват данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците и на други правителствени или неправителствени организации (чл. 23, ал. 1 ЗУБ); да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а ЗУБ). Д. А. А. не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 ЗУБ. Следователно, процедурата по проверка на допустимостта на последващата молба е надлежно проведена.

В чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ е предвидено, че производство за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход. Аналогично на това чл. 33, ал. 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

Оспореното решение е издадено след проведена процедура по реда на чл. 76б от ЗУБ, като интервюиращият орган е приел, че на основание чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ последващата молба за закрила е недопустима, тъй като чужденецът не се е позовал на конкретни нови обстоятелства от значение за личното му положение и страната по произход.

При издаване на решение № 18-ОК/28.02.2019 г. е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, състоящо се в необсъждане на представените с последващата молба нови писмени доказателства. Интервюиращият орган се е ограничил до описанието на двата документа, но не е формирал фактически и правни изводи въз основа на тях. Макар и да е изложил твърдения, че обстоятелствата, които чужденецът се домогва да докаже с тези документи, са били обсъдени от съда в производството по обжалване на решение № 10956/30.05.2017 г. на председателя на ДАБ, решаващият орган е следвало да изложи конкретни мотиви относно кредитирането им и фактите които установяват или неустановяват същите, тъй като са представени за първи път именно в това административно производство.

На следващо място, видно от протокол рег. № УП 19170 (л. 68) от проведено интервю на 28.10.2016 г. в предходното административно производство, жалбоподателят заявил, че напуснал М. заедно със съпругата и 7 – те си деца, именно заради децата, тъй като ДАЕШ искали да ги обучават по тяхната идеология. Посочил, че в И. не бил заплашван и не е имал проблеми с иракските власти, не бил осъждан или арестуван, и върху него не било оказвано насилие. Както правилно е посочено в оспореното решение, едва в хода на устните състезания по адм. дело № 6514/2017 г. по описа на АССГ, чужденецът е посочил като причина да напусне И. и да търси закрила упражнено върху него насилие от организацията ДАЕШ. В постановеното по посоченото дело решение съдът е изложил мотиви относно това твърдение, като го е приел за недоказано: „...тъй като най – напред това твърдение е направено чак в открито съдебно заседание, като в тази връзка съдът намира, че същото е изградено с оглед обслужване на защитна теза на жалбоподателя. На второ място от допълнително събраните доказателства във връзка с това твърдение не може да се направи обоснован извод за действително извършено такова насилие.“. Следователно,

заявените от жалбоподателя обстоятелства не са възприети от съда, но както бе посочено по-горе, те са били изложени едва в хода на съдебното производство и в тяхна подкрепа не са били ангажирани доказателства.

Новопредставените доказателства, които са ангажирани с цел установяване на твърденията на чужденеца за оказано му насилие, са останали необсъдени от административния орган в противоречие с разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 4 вр. чл. 76б, ал. 1 ЗУБ. Следва да се посочи, че в приложеното писмено заявление от иракски граждани се твърдят конкретни данни, които не са били обсъждани в предходното административно производство, а и от двете съдебни инстанции, тъй като не са били заявени от чужденеца. Доколко този документ установява осъществяването на твърдените обстоятелства и доколко те са свързани с бежанската история и/или страната по произход на кандидата, може и следва да бъде преценено след анализирането им, съответно след формиране на фактически установявания и правни изводи въз основа на тях, в производство по предоставяне на закрила. Като е достигнал до обратния извод – за недопустимост на последващата молба, интервюиращият орган е допуснал нарушение на материалния закон.

Предвид гореизложеното обжалваното решение подлежи на отмяна поради допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и противоречието му с материалния закон. Преписката следва да бъде върната на компетентния административен орган, който в съответствие с указанията на съда по тълкуването и приложението на материалния закон, следва да издаде решение на основание чл. 76б, ал. 1, т. 1 ЗУБ, с което да допусне последващата молба за предоставяне на международна закрила рег. № УП 19170/14.02.2019 г., подадена от Д. А. А. до производство за предоставяне на международна закрила.

Воден от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 3 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. А. А., гражданин на И., Решение № 18-ОК/28.02.2019 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците.

ВРЪЩА преписката на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците за произнасяне по молба за предоставяне на международна закрила рег. № УП 19170/14.02.2019 г., подадена от Д. А. А., съобразно задължителните указания, дадени с настоящото решение, в 7-дневен срок от получаване съобщение за постановяването му.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: